

26 Ιουνίου Παρακλητικός Κανών Μάρτυρος ΜΕΔΙΚΟΥ τοῦ Αναργύρου, γ. Ἰσιδώρας

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς

τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καί τό Θεός Κύριος μετά τῶν
στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἱερῶν Χριστομαρτύρων τὸ κλέος, τῶν Αναργύρων ἱατρῶν τε
ὁ πλοῦτος, ὁ στεφανίτης Μέδικος, στεφθείτω ᾧδαῖς· οὗτος γάρ τὸ ὄνομα,
τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἁγίου, θείοις κατορθώμασι, μεγαλύνας ἐν δόξῃ, νῦν
μεγαλείων θείων τὴν τιμὴν, παρὰ Κυρίου, ἀξίως ἐδέξατο.

Δόξα.

Ἡ Ἰταλία μητρικῶς ὑπαντάτω, τὴν ἐορτὴν τοῦ θεοφόρου Μεδίκου,
τοῦ Ἱατροῦ καὶ Μάρτυρος, φωτὶ ἱλασμῶν· πόλις τοῦ Ὀρτίκοι, ἐν αὐτῇ τε
σκιρτάτω, γόνος ἀγιόφυτος, ταύτης οὗτος ὑπάρχει, καὶ Ἐκκλησίαν πᾶσαν
δαδουχεῖ, τῇ οὐρανίᾳ, αὐτοῦ τελειότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἄδω, Μεδίκου ἱατροῦ,
μαρτυρικὰ βραβεῖα. Ἰσιδώρας.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀγώνων τῶν θείων σου τὴν σπουδὴν, τῆς σῆς ἀναργύρου,
πολιτείας τὴν ἀρετὴν, ᾧ Μέδικε ἄδω ἐν αἰνέσει, τὴν ἀρμοστήν σου τιμῶν
ἀγαθότητα.

Δανείσας ἐδάνεισας τὸν Θεόν, σὸν πλοῦτον σκορπίσας, εὐποιΐας ἐν
παροχαῖς, καὶ γὰρ ἀναργύρως τοῖς νοσοῦσιν, τὴν θεραπείαν προσέφερες
Μέδικε.

Ὡς λύχνος ᾧ Μέδικε χρυσαυγῆς, τὴν χώραν ἀυγάζεις, Ἰταλίας
φωτοπρεπῶς, καὶ πόλιν Ὀρτίκοι σεμνύνεις, ἥτις ὡς μήτηρ καυχάται τῇ
δόξῃ σου.

Μεγάλα σοὶ ὄντως καὶ θαυμαστά, ὦ Μέδικε μάκαρ, ἐποιήσατο ὁ Θεός, ὁ μέγας ὑπάρχων ἐν ἰσχύϊ, καὶ μεγαλύνων τοὺς Τοῦτον δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς ἡ βεβαία Χριστιανῶν, τοῦ κόσμου τε τεῖχος, καὶ βεβαία καταφυγή, τῶν ζάλαις δειναῖς χειμαζομένων, Σὺ εἰ Μαρία Κυρία τοῦ σύμπαντος.

Ὁδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Δωρεὰν θεραπείαν τοῖς ἐν δεινοῖς ἔδωκας, Μέδικε Κυρίου θέρáπον, φιланθρωπότατε, ἐν ἀναργύρῳ σπουδῇ, καὶ συμπαθεῖ σου ἀγάπῃ, ἱατρὸς ὡς ἄριστος, καὶ ἱκανώτατος.

Ἴσχυρᾷ σου ἐνστάσει τὸν κραταιὸν Κύριον, ἔμπροσθεν τυράννων ἀθέων, καθωμολόγησας, τούτων ὁρμὴν τὴν σαθράν, ὑπὸ τὴν γῆν ταπεινώσας, πανοπλίᾳ Μέδικε, καρτερικώτατε.

Κέρδος ἔχω ὡς μέγα τὰ τῆς σαρκὸς βάσανα, θλίψεις ἀλγεινῶν τε ἡγοῦμαι, ὥσπερ ἀπόλαυσιν, τὸ τῆς καμίνου δὲ πῦρ, ὡς δρόσον φέρω ἁγίαν, τοῖς δυνάσταις ἔλεγε, χαίρων ὁ Μέδικος.

Οὐδαμῶς ἐπτοήθης τῶν αἰκισμῶν Μέδικε, τὰς δυσφορωτάτας ὀδύνας, οὐχ ἐδειλίασας, τῆς φυλακῆς τὰ δεσμά, καὶ τὰ ἀνύποιστα ἄλγη, τοῦ Θεοῦ μακάριε, ἐνδυναμοῦντός σε.

Θεοτοκίον.

Ὑψηλότατος θρόνος Σὺ εἰ ἀγνή Δέσποινα, καὶ τιμιωτάτη καθέδρα, τοῦ Παντοκράτορος, καὶ λογικὸς οὐρανός, τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἁγίου, Σαῖς χερσὶ βαστάσασα, Τοῦτον ὡς νήπιον.

Ίατρευσον, ἡμῶν τὰ πάθη καὶ νόσους τὰς ψυχοφθόρους, καὶ παράσχου ὡς ἱατρὸς ἀνάργυρος Μέδικε, τὴν ἄφθονον χάριν σῆς συμπαθείας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ταμεῖον χρηστῆς ἐδείχθης ἀγαθότητος, πληρότης καλῶν, ἐνθέου μεταδόσεως, ἱατρὲ ἀνάργυρε, θεοφόρε Μέδικε ὀλβιε, τῆς Ἰταλίας εὖσημε υἱέ, τῆς ἄνω πατρίδος ἡ εὐπρέπεια.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰλαρότητι τρόπων σου, κόσμον ὠραῖζεις φωτοπρεπέστατα, καὶ ἐκφαίνεις θεῖε Μέδικε, τῶν σεπτῶν σου ἄθλων τὴν λαμπρότητα.

Ἀκωλύτως διέδραμες, τὴν τοῦ μαρτυρίου παλαίστραν Μέδικε, τῷ Θεῷ ἀνατιθέμενος, τὴν ἐλπίδα πᾶσαν τῆς καρδίας σου.

Τιτρωσκόμενος ἔχαιρες, καὶ κατακεντούμενος μάκαρ Μέδικε, ἐν χαρᾷ ἐπαγαλλόμενος, τὸν Θεὸν ἠυλόγεις τὸν Σωτῆρά σου.

Ῥαβδισμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ τὰς ἐπὶ ξύλου ἐτάσεις Μέδικε, ταπεινώσας τῇ ἐνστάσει σου, τοῦ ἐχθροῦ ὄφρυν τὴν ὑπερήφανον.

Θεοτοκίον.

Ὀρμητήριον ἄκλυστον, τῆς καλῆς ἐλπίδος ὑπάρχεις Δέσποινα, τοῖς ἐν ζάλαις θαλαττεύουσιν, γαληνὴν παρέχουσα ἀνάπαυσιν.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑβριν τῶν ἐχθρῶν, τὴν κακόθεον ἐξύβρισας, τῇ εὐτόλμῳ σου ὦ Μέδικε φωνῇ, καὶ εὐσεβείας, κατετράνωσας τὰ δόγματα.

Μίαν ἐν τρισίν, ὑποστάσεσι θεότητα, προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω καὶ τιμῶ, ἐν τῷ σταδίῳ, ὡμολόγησεν ὁ Μέδικος.

Ἄλγῃ τῇ σαρκί, καὶ ὀδύνας θεῖε Μέδικε, ὡς ἀδάμας καθυπέμεινας στερρός, ἡ δὲ ψυχὴ σου, ἡ ἀγία ἔστω ἄτρωτος.

Ῥεῖθροις ἱεροῖς, τῶν αἱμάτων σου ἐφοίνιξας, Ἰταλίας θεῖε Μέδικε τὴν γῆν, ἐξ ἧς τὸν στάχυν, τὸν κατάμεστον ἐθέρισας.

Θεοτοκίον.

Τίς τῶν γηγενῶν, τοῦ Σοῦ τόκου τὸν παράδοξον, καὶ ἀπόρρητον Παρθένε Μαριάμ, εἰπεῖν ἐν λόγοις ἢ ἐν ῥήμασι δυνήσεται;

Ὦδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέρτερος, τῆς σαρκὸς γεγένησαι, καὶ παθῶν τῶν χαμερπῶν ὑπεράνω, ὅτι τῆς γῆς, τὰ ἡδέα ἠρνήσω, καὶ οὐρανοῖς τὸ πολίτευμα Μέδικε, τὸ σὸν μετέθηκας καλῶς, τοῦ Θεοῦ καθορῶν τὴν τερπνότητα.

Ῥαπίσματα, καρτερήσας Μέδικε, κατερράπισας ἐχθροῦ τὴν μανίαν, καὶ στερρέαν, τὴν καρδίαν σου ἔχων, πρὸς τὸν Θεὸν τῶν δυνάμεων ἔθραυσας, δαιμόνων ἄστατον ἰσχύν, τοῦ Σταυροῦ θριαμβεύσας τὰ τρόπαια.

Ἰνδάλματα, τὰ τῆς πλάνης ἔπεσον, τῇ ἀπώτῳ ψυχικῇ σου ἀνδρείᾳ, καὶ ἡ ἰσχὺς, τῶν εἰδώλων ἐρράγη, ῥωμαλεότητι σθένους σου Μέδικε, τῆς πίστεως θριαμβευτά, καὶ Θεοῦ τοῦ τῆς δόξης συμμετόχε.

Κρατούμενος, φυλακῆς εἰς στένωσιν, καὶ εἰς πείνης τὰ δεσμά τε καὶ δίψης, διὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ σου τὸν πόθον, οὐχ ἐσαλεύθης ποσῶς θεῖε Μέδικε, ἀλλ' ἔψαλλες ἀπὸ ψυχῆς, ἐλευθέρας ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε, νυμφοτόκε Δέσποινα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τερπνὴ μελωδία, τῶν γηγενῶν, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία, τῆς οἰκουμένης τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, περίσωζε τὸν Σὸν λαόν, ἐκ κινδύνου δεινῆς περιστάσεως.

Ίατρευσον, ἡμῶν τὰ πάθη καὶ νόσους τὰς ψυχοφθόρους, καὶ παράσχου ὡς ἱατρὸς ἀνάργυρος Μέδικε, τὴν ἄφθονον χάριν σῆς συμπαθείας.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. ᾠδὴ β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἀσθενείας τὰς σωματικὰς ἐθεράπευες, ἐπιστήμην τὴν ἱατρικὴν μετερχόμενος, ὡς ἀκέστῳ καὶ συμπαθὲς πρὸς πάντας ἀρωγός· διὸ κούφισον καὶ τὰς ἡμῶν, πολυδύνους συμφοράς, τὰς δεινὰς ἀλγηδόνας τε, Μέδικε ἀναργύρως, παρέχων ἐν μεταδόσει, τὰς εὐμενεῖς σου δωρεάς, ἐν ἐλέει ἀγαθότητος.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ι' 1, 5-8).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀναργύρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Τέχνην ἐπιστάμενος, ἱατρικὴν μετὰ κύρους, ἱλαρῶς μετέδωκας, ἀσθενέσι Μέδικε σὴν βοήθειαν· καὶ Θεῷ ἠνεγκας, προσφορὰν θυσίας, τὴν τελείαν σου ἀγάπησιν, αὐτὴν ἀπέδειξας, ἐν μαρτυρικοῖς ἀγωνίσμασιν· ἀνδρείως γὰρ ὑπέμεινας, τὰς ἐν τῷ σταδίῳ σκληρότητας· ὅθεν τὰ βραβεῖα, τῆς ἄνωθεν τιμῆς ἐπιτυχών, τῆς οὐρανίου λαμπρότητος, κοσμεῖς τὴν ὁμήγυριν.

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἠκολούθησας χαίρων θεόφρον Μέδικε· διὸ τῶν ἐπιγείων, παρεῖδες βασιλέων, προσταγὰς τε καὶ δόγματα, μὴ φοβηθεῖς ἀπειλὰς, αὐτῶν ὡς γενναφόρων.

Ῥιζοτόμος κακίας, φυτοκόμος καλῶν τε ἐδείχθης Μέδικε, τὴν πίστιν κατασπείρας, ἐν αὐτῇ ψυχῇ σου, καὶ σκαπάνῃ τῶν ἄθλων σου, καλλιεργήσας αὐτήν, καρπὸν πολὺν συνῆγες.

Ἀναργύρως ἰάσω, ἀσθενούντων τὰ πάθη καὶ τὰ νοσήματα, πειθόμενος τοῖς λόγοις, καὶ ἔργοις τοῦ Κυρίου, θεοδίδακτε Μέδικε, Ὅς δωρεὰν ἐπὶ γῆς, ἰάσατο τὰ πλήθη.

Βαρυτίμου ἀξίας, τὴν στολὴν ἐνεδύθης παμμάκαρ Μέδικε, ταῖς χρόαις μαρτυρίου, λαμπρῶς πεποικιλμένην, καὶ τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, σὺν Ἀθλοφόροις Θεῷ, ὥδᾳς ἐπισυνάπτων.

Θεοτοκίον.

Ἐγκωμίων προσφέρειν, τὰς ὥδᾳς Σοὶ Παρθένε Ἀγνὴ βουλόμενοι, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, βοῶμεν γηθοσύνως· Σὺ γὰρ μόνη ἀπήλλαξας, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἴστὸν ἀράχνης, καὶ μαραινόμενον ἄνθος, καὶ σκιὰν ἐλογίσω τοῦ κόσμου, Μέδικε τὰ κέρδη, Θεοῦ ἐρῶν τὸν πλοῦτον.

Ἀστὴρ ὡς μέγας, ἀπὸ δυσμῶν ἀνατείλας, τῷ φωτὶ τῶν γενναίων σου ἄθλων, πᾶσαν οἰκουμένην, ᾧ Μέδικε φαιδρύνεις.

Ἰδρῶσι θείοις, καὶ ἱεροῖς σου καμάτοις, τῶν ταλάντων ὃν ἔλαβες πλοῦτον, Μέδικε θεόφρον, ἐπηύξησας πλειόνως.

Σκιρτᾷ Μαρτύρων, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, τῇ σεπτῇ σου ᾧ
Μέδικε μνήμη· τούτων γὰρ τοῖς τρόποις, ἐφάμιλλος ἐδείχθης.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτέρα, τῶν Χερουβὶμ Σεραφίμ τε, οὐρανίων Ταγμάτων τε
πάντων, Σὺ τιμιωτέρα, ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Ὦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Διττῶς τὴν τοῦ Κυρίου, Μέδικε ἀγάπην, σὺ ἐπεσφράγισας Τούτου
ὡς Μάρτυς σεπτός, ὡς ἱατρὸς συμπαθής τε θεῖε Ἀνάργυρε.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα, θείας εὐφροσύνης, ἡ ἱερά σου ἐπέστη ἡμῖν
ἐορτή, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, Μέδικε θέλγουσα.

Ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων, γῆν τῆς Ἰταλίας, ἀγιωτάτως ποτίσας
πλουσίως καρπὸν, τῆς ἱερᾶς θημωνίας ἔδωκας Μέδικε.

Ἀνάργυρος τοῖς τρόποις, Μέδικε ὑπάρχων, ἐν μεταδόσει ἀγάπης
τὴν ῥῶσιν πολλοῖς, χριστομιμήτως παρέχεις, μεθ' ἰλαρότητος.

Θεοτοκίον.

Στερεώμα καὶ τεῖχος, φύλαξ τε καὶ σκέπη, καὶ φοβερὰ προστασία,
τοῦ κόσμου παντός, Σὺ εἰ Παρθένε Μαρία, Θεομακάριστε.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς...

Χαίροις ὁ θεράπων ὁ συμπαθής· χαίροις τοῦ Κυρίου, στρατιώτης ὁ
εὐσθενής· χαίροις Ἐκκλησίας, ὁ μέγας στεφανίτης, τῆς πίστεως ἀδάμας,
ἔνδοξε Μέδικε.

Ἄσωμεν ἐν σάλπιγγι ψυχικῇ, χεῖλεσιν ἀγνοῖς τε, καὶ αἰνέσεως ἐν
φωνῇ, Μέδικον τὸν δόξης, στολῇ τετιμημένον, εἰς ὕψος ἀναβάντα, τῆς
τελειότητος.

Ἰδωμεν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἔργα τὰ μεγάλα, καὶ τὰ ἄπειρα
θαυμαστά, ἃ τῇ θεοσδότῳ, ἐπέτυχε δυνάμει, ὁ Μέδικος ὁ ἄθλων, θείων
ἐπάξιος.

Ῥώμη τοῦ Κυρίου τῇ κραταιᾷ, Μέδικε δαιμόνων, ἐτραυμάτισας
τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ἐξουσίας, διέλυσας τοῦ σκότους, προβάλλων
πολιτείαν, τὴν οὐρανόφωτον.

Ἐχαιρε τὸ πάλαι μητροπρεπῶς, χώρα Ἰταλίας, ἀναδείξει σου τῇ σεπτῇ· χαίρει ὑπερθέως, Ἐδὲμ ἢ οὐρανία, τῷ κάλλει τῆς ψυχῆς σου, ἔκλαμπρε Μέδικε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείμεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαίροις, Ἀναργύρων ἱατρῶν, ὁ ὑπερτελέστατος πλοῦτος, καὶ ἀκριβὴς θησαυρός, πίστεως ἀγίας τε, ταμεῖον ἄσυλον, τῆς ἀγάπης πρὸς Κύριον, ἀκίβδηλον χρῆμα, θείας ἀντιδόσεως, τὸ μέγα τίμημα· χαίροις, ὁ χρυσοὺς μαργαρίτης, τῆς θεοπαγοῦς Ἐκκλησίας, Μέδικε θεόφρον παναοίδιμε.

Δέσποινα πρόσδεξαι... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου..

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς